

ΑΣΜΟΔΑΪΚΑ

Ἐξ ὄλων τῶν ὀξυνοστάτων Ἀθηναίων εἰς κυρίως ἀνεδείχθη ὑπεροξυνοστάτος· εἰς ὑπερέβη κατὰ τὸ προνοητικὸν καὶ τοὺς βαθυνοστάτους μας πολιτικούς. Ἄν ἤνχιμέτρον τῆς εὐθυκρισίας ἢ ἐκλογή τοῦ ἔργου, ὅπερ ἕκαστος ἐπιχειρεῖ ἀναμετρῶν ἐκ τῶν προτέρων κατὰ πόσον τοῦτο θὰ τελεσφορήσῃ, εἰς καὶ μόνος ἀνεδείχθη εἰς αὐτὸ ὁ φρονιμώτερος, ὁ τοῦ θεάτρου τοῦ λαμπροῦ τῶν Ὀλυμπίων κατασκευαστῆς κύρ Ἀναστάσης Τσόχας ὁ φιλόκαλος. Ὅπου ταν σωρηδὸν τοὺς ἐπιστράτους διὰ σάλπιγγος ἐκάλει ὁ Τρικούπης, ὅταν ὁ Κουμουνοῦρος ἔσπευδεν ἐκ Παρισίων τὰς 60 χιλιάδας νὰ αὐξήσῃ εἰς 80, ὅταν ὁ Μπούμπουλης διὰ τοῦ τηλεφώνου συνεκάλει τὰς ἀπανταχοῦ τορπίλλας, καὶ ἐβόμβουν ὡς κουνούπις τοῦ Δουνάθεως *Αἰὼν, Τηλέγραφος* καὶ *Σφαῖρα* τῆς πατρίδος τὸ ἀρμάτωμα, ἡσύχως καὶ ἀτάραχος εἰς ἐν ὁ Τσόχας ἠσχολεῖτο, ναργιλὲν καπνίζων καὶ προσβλέπων τὴν τριγύρω αὐτοῦ κίνησιν, καὶ ἀσφαλῶς προβλέπων τὴν γαλήνην. Ἐκεῖ ἐπρόκειτο νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα: Ἡ καὶ τὸν Τσόχαν θὰ παρέσυρε τὸ ρεῦμα τῆς ἐπιστρατείας (ἄλλως τε καὶ ἔτοιμον εἰς πᾶσαν τῆς πατρίδος του ἀληθινὴν φωνήν), ἢ τὸ τοῦ Τσόχα ἔργον ἔμελλε ν' ἀποδειχθῇ τὸ ἀληθῶς τελεσφορήσον. Ἡ εἰς τὸν πόλεμόντων οἱ πολιτικοὶ θὰ ἤρπαζον ἠλεκτρισθέντα καὶ τὸν Τσόχαν, τοὺς κουμπάρους, συγγενεῖς του καὶ τὸν κόσμον του τριγύρω τὸν ὀλόκληρον, ἢ εἰς τὸ θεάτρον του ὄλους θὰ μαζεύσῃ ὁ κύρ Ἀναστάσης. Μέχρι τοῦδε εἶνε νικητής. Ἀποτυχούσης τῆς μεγάλης τῶν Σκαπίνων πρῶτασεως ἀκόμη εἰς τὰς πρῶτας, ἀσφαλῆ προαναγγέλλει τὴν σειρὰν τῶν παραστάσεων αὐτοῦ ὁ *Μεγαροδρος* εἰς τὸ ὠραῖον θεάτρον τῶν Ὀλυμπίων, περὶ τὸ τέλος βαῖνον τῆς χρυσῆς κατασκευῆς αὐτοῦ.

Εἰς τὸ χρυσοχοεῖον τοῦ κ. Μαρτίνου ἐστάθημεν ἔξωθεν καὶ ἔρρεμβάσκαμεν. Βῆδι ἀσημένιο κατασκευῆς τεχνικωτάτης κρέμαται ἐκεῖ καὶ περιμένει τὸν παραγγείλαντα αὐτό. Ποῖος δὲ ἄλλος ἦτο δυνατόν νὰ παραγγείλῃ τοιοῦτο *τάμα* διὰ νὰ τὸ κρεμάσῃ εἰς τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας ἐν Τήνῳ, εἰμὴ ὁ κύριος, ὁ κλεινὸς τῆς Βυβδολογίας, ὁ τῶν ἀνταποκρίσεων ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀποδέκτης, ὁ τῆς ἐπιστρατείας γρυπάρειος ἐφευρέτης *βουλιαχτής*, καὶ τέλος ὁ Σκαπίνος; Ἀλλὰ ἤργησε πολὺ νὰ ἀποδώσῃ τῆς εὐγνωμοσύνης του τὸν φόρον, ἀφ' ἧς ἔσωσεν αὐτὸν ἢ χάρι της καὶ τὸν ἀνέδειξε πρωθυπουργόν. Καὶ διὰ τοῦτο ἀμφιβάλουσιν ἔτι πολλοὶ περὶ τῆς θεραπείας του ἐκ τοῦ ἀπροσδοκῆτου παθήματός του ἐκείνου, φοβούμενοι ὑποτροπίζουσιν τῆς νόσου ὀσονούπω.

Καὶ πῶς ἦτο δυνατόν νὰ ὑποφέρῃ ἀκόμη τὸ πιστόλιον τοῦ κλεινοῦ ὀπλαρχηγοῦ Τσελιοπίτσηρη τοῦ Κολονιάτου εἰς τὸ σελάχι του φυλακισμένον τόσον χρόνον, χωρὶς κάμμιν νέκν ἐκστρατεῖν; Φυσικῶ τῶ λόγῳ ἔσκασεν ἀπὸ τὴν πληξίν του, ὡς ἄνθρωπος ζωντανὸς τὸ πολύτιμον αὐτὸ πιστόλιον, καὶ ὡς ὁ ἴδιος ἐν παιδικῇ ἀφελείᾳ ὁμολογεῖ διὰ διατριβῆς του ἐν τῇ *Ἐφημερίδι*, ὑπερασπιζόμενος κατὰ τῶν εἰπόντων περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἠθέλησε νὰ σκοτώσῃ ἄνθρωπον. Ὁ δυστυχῆς Τσελιοπίτσηρης διαμαρτύρεται, ὅτι τὸ πιστόλιον του δὲν ἔχει τοιαύτην κακὴν ἀνατροφήν, ἀλλ' ἔσκασε, πᾶγμα, τὸ ὅποῖον ποτὲ δὲν τοῦ συνέβη ἀφ' ὅτου ὀπλοφορεῖ καὶ ἐκτίθεται εἰς πολέμους. Τὸν ἀθῶον, τὸν ἄκακον Τσελιοπίτσηρην τὸν φίλον! Ἴδτε ποῖαν κατηγορίαν ἠθέλησαν νὰ τοῦ ἀποδώσουν; Ὅτι ἐζήτησε νὰ φονεύσῃ τὸν υἱὸν τοῦ κ. Λαμπίκη! Ἀκούσατέ τον πόσον εὐγλώττως ἀπολογεῖται: «Ὁρῶ ντὲν τὸ κάνεις ἐγκῶ αὐταῖς ντουλειαῖς· μὰ τί τὸ κάνεις ποῦ ἔσκαζες τὸ πιστόλα μου! Τί φωνάζεις ὡρὲ τὸ Λαμπίκη καὶ χαλάει τὸ ντουλιά; Αὐτὸς ἔσκαζες τόσαις φοραῖς τὸ κανόνια, ἔσκαζες κ' ἐμένα μιὰ φορά τὸ κουμποῦρα, βέρ σελάμ.»

Ὁ Ἀσμοδαῖος διαβολικῆ προφητείας προβλέπων, ὅτι ὅσοι ἐκ τῶν νῦν ἐπιστράτων ἀποθάνωσι μετὰ ἐξήκοντα ἀπὸ τῆς σήμερον ἔτη θὰ κηδευθῶσι τότε ἐν πομπῇ καὶ παρκατάξει, φέροντες βαθμὸν ἀντιστρατήγου, λαμπρὸν δὲ καὶ συγκινητικὸν ἐπικήδειον ἐκάστοτε θὰ ἐκφωνῇ ἐν τῶ νεκροταφείῳ ὁ τότε ἐπίσημος κηδευτής τῶν ἀγωνιστῶν, ἀρχόμενον διὰ τῆς ἀκολουθου στερεοτύπου φράσεως: «Καὶ ἕτερον λείψανον τῆς ἡρωϊκῆς ἐπιστρατείας τοῦ 1881 ἀπῆλθε πρὸς τοὺς συναγωνιστάς του, ὁ ἔνδοξος ἀντιστρατήγος.....» Ὁλίγην ὑπομονήν, φίλοι ἐπίστρατοι, καὶ τὸ μέλλον σας εἶναι ἀσφαλές.

Τέλος πάντων ἐπέισθη ὁ ἰατρός κ. Χασιώτης, ὅτι ὑπάρχουσι *μῶλωπες*, οὓς ἐθεώρησεν ἄλλοτε ἀνύπαρκτον πᾶγμα, ἐνῶ ἐσκοτώθη παιδί ὀλόκληρον. Ἐπρεπε νὰ γίνῃ σὺ σμὸς τρομερός, νὰ φονευθῶν καὶ πληγωθῶν τόσοι ἄνθρωποι, νὰ σταλῇ εἰς Τσεσμέν ὁ κ. Χασιώτης ὡς ἰατρός, διὰ νὰ ἰδῇ πλέον καὶ γνωρίσῃ τοὺς μῶλωπας.

